

ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง

ว่าด้วยรตราการ (ฉบับที่ ๒)

พ.ศ. ๒๕๕๖

โดยที่เห็นสมควรแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยรตราการ พ.ศ. ๒๕๕๔ เพื่อให้สอดคล้องกับพระราชบัญญัติความรับผิดทางละเมิดของเจ้าหน้าที่ พ.ศ. ๒๕๓๕

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๔ (๑๒) แห่งพระราชบัญญัติจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง พ.ศ. ๒๕๕๒ คณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองจึงออกระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยรตราการ (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๑๗ แห่งระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยรตราการ พ.ศ. ๒๕๕๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ข้อ ๑๗ ในกรณีที่รตราการประจำตำแหน่งคนที่สูญหายหรือเสียหายเป็นกรณีที่ทำได้ทำสัญญาประกันภัยไว้ ความรับผิดชอบของผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ดังต่อไปนี้

(๑) หากรตราการประจำตำแหน่งสูญหาย ผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนในส่วนที่นอกเหนือจากที่สำนักงานได้รับตามสัญญาประกันภัยเฉพาะกรณีที่การสูญหายนั้นเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเท่านั้น แต่ถ้าการสูญหายนั้นเกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งอนุญาตให้บุคคลใดนำรตราการประจำตำแหน่งไปใช้นอกเหนือจากหน้าที่ปกติประจำ ผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้การสูญหายนั้นเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรการสูญหายก็จะเกิดแก่รตราการนั้นอยู่นั่นเอง

(๒) หากรตราการประจำตำแหน่งเกิดความเสียหาย ให้ผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งเป็นผู้ดำเนินการติดต่อกับผู้รับประกันภัยในนามของสำนักงาน เพื่อซ่อมแซมรตราการประจำตำแหน่งให้คงสภาพดีตามเดิม ส่วนในกรณีที่ไม้อาจให้ผู้รับประกันภัยดำเนินการซ่อมแซมได้ ให้ผู้นั้นรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนเฉพาะในส่วนที่นอกเหนือจากที่สำนักงานได้รับตามสัญญาประกันภัยเฉพาะกรณีที่ความเสียหายนั้นเกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตน แต่ถ้าความเสียหายนั้นเกิดขึ้นเพราะความผิดของผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่ง ที่มีผู้ใช้รตราการประจำตำแหน่งหรือพนักงานขับรถ หรือมิใช่อยู่ในระหว่าง

การควบคุมการใช้รถของผู้ใช้รถประจำตำแหน่ง ผู้ใช้รถประจำตำแหน่งต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้ความเสียหายนั้นเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรความเสียหายก็จะเกิดแก่รถคันนั้นอยู่นั่นเอง”

ข้อ ๔ ให้ยกเลิกความในวรรคสามของข้อ ๒๖ แห่งระเบียบคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองว่าด้วยรถราชการ พ.ศ. ๒๕๔๔ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ในกรณีที่การสูญหายหรือความเสียหายของรถส่วนกลางเกิดขึ้นในระหว่างการปฏิบัติราชการของตุลาการศาลปกครอง ข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง หรือลูกจ้างสำนักงานศาลปกครอง ผู้ที่ต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทนจะรับผิดชอบเฉพาะกรณีที่เกิดจากความจงใจหรือประมาทเลินเล่ออย่างร้ายแรงของตนเท่านั้น แต่ถ้าการสูญหายหรือความเสียหายดังกล่าวเกิดขึ้นในระหว่างที่ผู้นั้นนำรถไปใช้โดยไม่ได้รับอนุญาต ให้บุคคลอื่นใช้ หรือนำไปเก็บไว้ ณ สถานที่ที่มีได้รับอนุญาต ผู้นั้นต้องรับผิดชอบใช้ค่าสินไหมทดแทน แม้การสูญหายหรือความเสียหายนั้นเกิดด้วยเหตุสุดวิสัย เว้นแต่จะพิสูจน์ได้ว่าถึงอย่างไรการสูญหายหรือความเสียหายก็จะเกิดแก่รถคันนั้นอยู่นั่นเอง”

ประกาศ ณ วันที่ ๔ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๕๖

อักษราทร จุฬารัตน

ประธานศาลปกครองสูงสุด

ประธานกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครอง